

[Axel Sørensen.]

Jeg vil gerne rette en forespørgsel til den højtærede finansminister angående det afgiftsfrie beløb, der kan ydes til udstyr. Ifølge den nugældende lov er dette beløb sat til 5 000 kr., og det er ikke nævnt i lovforslaget, om man har tænkt sig dette beløb forhøjet i kontakt med de forhøjede satser.

Hvis arvelodder totalt var et resultat af opsparing, kunne der indvendes noget mod en lovgivning som den foreliggende, men da det næppe kan siges at være tilfældet, må en afgift ved midlernes flytning fra arveladeren til arvemodtageren være rimelig.

Formålet med afgiftsforhøjelsen på de større arve- og gavebeløb er at få et beløb frem, som skal indgå med 20 pct. i „Ungdommens uddannelsesfond“, og der er vel ingen grund til at anke stærkt over denne fremgangsmåde, da de beløb, som afgives af arv og gave, jo går ind i statskassen. Man mener, at de, der går bort, skal bidrage til, at den kommende generation kan uddannes til dygtige mennesker, og det skal ikke være noget, man absolut bør hindre. I henhold til det lovforslag, der tidligere har været debatteret her i tinget, skal de beløb, der indgår, benyttes til at yde ungdommen økonomisk støtte til dens uddannelse, og det er der som nævnt ingen grund til at anke stærkt over. Jeg vil blot ønske, at ungdommen vil forstå, at mange af disse midler er blevet samlet ved sparsommelighed og opsparing gennem et langt liv og nu vil give muligheder for mange, hvem opsparingstendenser måske ligger mere fjernt.

Jeg vil gerne med disse bemærkninger tilsige mit partis velvilje og en saglig behandling af det fremsatte lovforslag i et nedsat udvalg.

Alfred Jensen: Den forhøjelse af arveafgiften, der bliver en følge af dette lovforslag, kan hverken sætte mig eller min gruppe i ophidselse. Jeg forstår slet ikke den forargelse, der er kommet til udtryk heroppefra i anledning af de foreslåede ændringer.

Jeg har jo iøvrigt allerede under det foregående punkt på dagsordenen udtalt mig om en vis del af dette lovforslag. Det forekommer også mig, at der er noget urimeligt i, at dette spørgsmål skal løses i forbindelse med uddannelsesfonden. Jeg har ikke noget imod, at pengene herfra går til denne fond.

Det, der giver anledning til indsigelse fra vor side, er det, at uddannelsesfondens midler begrænses herigennem. Jeg har påvist det mærkværdige i, at man gennemfører en ændring i afgiftsreglerne, så provenuet bliver 13 mill. kr. større årligt efter beregningerne, men at man kun foreslår, at de 9,5 mill. kr. skal overgå til uddannelsesfonden. Hvis man vil gå den vej, forekommer det mig, at hele forhøjelsen burde gå til uddannelsesfonden, men iøvrigt har jeg jo allerede gjort rede for, at jeg ikke synes, at de beløb, der stilles til rådighed for uddannelsesfonden, er tilstrækkelige. Men selvom jeg har gjort disse indvendinger imod en enkelt paragraf og imod den sammenhæng, hvori lovforslaget er fremkommet, betyder det ikke, at vi ikke er velvilligt indstillet overfor forslaget; det er vi.

Søren Olesen: Mit parti har ikke noget imod, at man tager en afgift af formuerne, hvis den skal benyttes til at skaffe ungdommen en ret, den måske ikke har haft i forvejen. Vi har tidligere foreslået en formueafgift for at skaffe Danmarks ungdom ret til dansk jord, og forsåvidt kan vi heller ikke have noget imod en arveafgift, hvis den skal skabe grundlag for en retfærdig opbygning af samfundet. I det nuværende samfund tjenes mange formuer ved særrettigheder og monopoler, og vi ser sådan på det, at man må afskaffe særrettighederne. Således som det er nu, kommer man også ved arveafgiften til at straffe såvel retfærdige som uretfærdige, ligesom hele vort skattesystem bygger på et uretfærdigt grundlag. Sådanne uretfærdigheder er imidlertid ikke til at komme uden om, så længe man ikke gennemfører de reformer, vi mener man skulle begynde med.

Om selve lovforslaget kan jeg sige, at jeg billiger, at man gør en større del af arven afgiftsfri, således at nu livsarvinger får et afgiftsfrit beløb på indtil 5 000 kr. Om der så derved er skabt grundlag for at forhøje de øvrige satser, er jeg ikke så sikker på. Det må komme an på afgiftens anvendelse, og eftersom vi mener, at der ikke skulle ydes direkte tilskud til ungdommens uddannelse, men at man skal gå lånevejen, er der ikke i øjeblikket brug for disse penge, der for størstedelens vedkommende skal tilfalde „Ungdommens uddannelsesfond“, og